

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.567 van 14 november 2002
in de zaak A. 44.829/X-8314.**

In zake : 1. Jean TIELEMANS,
 2. Simonne VETSUYPENS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat M. DENYS,
 kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
 Grote Hertstraat 12

tegen :

de gemeente TERNAT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jean TIELEMANS en Simonne VETSUYPENS op 14 augustus 1991 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. het besluit van 17 april 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat waarbij aan Jean-Paul CLARYSSE-FEIERSTENE de bouwvergunning wordt verleend voor het "uitbreiden bestaande overdekte open stalling met gesloten berging" op een perceel gelegen te Ternat, Langestraat 117, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 559 a, 245 f en 174 l;
2. het besluit van 3 juli 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat waarbij aan Jean-Paul CLARYSSE-FEIERSTENE de bouwvergunning wordt verleend voor "het plaatsen van een deur" op hetzelfde perceel;

Gelet op het arrest nr. 84.398 van 23 december 1999 waarbij de debatten worden heropend, het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek, en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van het beroep wordt uitgesteld;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat F. DE PRETER die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het arrest nr. 84.398 van 23 december 1999 het annulatieberoep in zoverre het is ingesteld tegen het tweede bestreden besluit niet ontvankelijk verklaart; dat hetzelfde arrest het nieuwe middel, aangevoerd in de laatste memorie als niet-ontvankelijk afwijst, en het tweede middel afgeleid uit de schending van artikel 45, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, als ongegrond afwijst; dat alleen het eerste middel nog moet worden onderzocht;

Overwegende dat het eerste middel luidt als volgt :

"Eerste middel genomen uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur,

Doordat, tegenpartij de bouwtoelatingen heeft afgeleverd in een zone die van nature uit voorbehouden is voor een residentiële bestemming,

Terwijl, de uitbreiding van een paardenstal tegen andermans woning kennelijk onredelijk is,

Terwijl, de inplanting van de paardenstal had kunnen gebeuren aan het uiteinde van de eigendom van CLARYSSE zodat het gebouw had kunnen opgetrokken worden op meer dan 100 meter van de woning van beroepers;

En terwijl, de voorgenomen uitbreiding beroepers berooft van lucht, licht en zon";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel betwist omdat het "te vaag" is; dat de verwerende partij daaraan toevoegt wat volgt :

"(...)

Met 'de beginselen van behoorlijk bestuur', kunnen allerlei beginselen beoogd zijn : het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, enz... Uit de beschrijving van de wijze waarop die beginselen zouden geschonden zijn, valt niets met zekerheid af te leiden. Welk beginsel wordt immers geschonden door een vergunning te verlenen voor een berging 'in een zone die van nature uit voorbehouden is voor een residentiële bestemming'? Welk beginsel wordt geschonden door de berging niet te laten inplanten op meer dan 100 meter van de woning van de verzoekende partijen ? Wat is er 'onredelijk' aan de vergunning voor een berging ? De draagwijdte van het middel kan enkel onder hypothetische vorm worden ingeschat.

Bovendien is het middel feitelijk onjuist, waar het ervan uitgaat dat een 'paardenstal' werd vergund, en dat die berging tegen de woning van de verzoekers zou zijn aangebouwd.

Gelet op de vaagheid van het middel, kan het ten gronde enkel bestreden worden met de weerlegging dat de betrokken zone niet 'van nature uit' voorbehouden is voor residentiële bestemming, dat de berging niet tegen de woning van de verzoekende partijen wordt opgericht, dat die berging niet van lucht, licht en zon berooft";

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partijen in essentie antwoorden dat "duidelijk in het eerste middel de schending van (het) redelijkheidsbeginsel opgeworpen wordt(, ...); dat de overheid bij de afgifte van een bouwvergunning ook het evenwicht tussen de erven moet betrekken in zijn beoordeling van de goede ruimtelijke ordening(, ...) dat inderdaad uit de gegevens van de zaak, namelijk het bouwen van een nieuwe paardenstal tussen twee bestaande stallen in en het plaatsen van (een) wand met een deur in een bestaande stal, waardoor via de koer een verbinding naar de twee andere stallen ontstaat, duidelijk overdreven hinder meebrengt voor verzoekers zodat deze vergunningen op kennelijk onredelijke wijze werden toegekend(, ...) dat deze stallingen in een bij uitstek residentieel gebied bovendien nog overlast qua lawaaihinder, insecten en stank met zich meebrengen(,) dat uit dit alles voortvloeit dat de vergunningen dd. 17 april 1991 en dd. 3 juli 1991 door de gemeente Ternat werden

uitgereikt zonder toetsing aan de goede plaatselijke ordening, en in strijd met de goede plaatselijke ordeningen";

Overwegende dat in de laatste memorie de verzoekende partijen nog doen gelden "welke ook de aard is van de overdreven burenhinder, als ze overdreven is, en zodoende het evenwicht tussen de erven stoort, dit strijdig (is) met de goede plaatselijke aanleg (en dat) het nagaan of door een bestreden vergunning het evenwicht tussen het erf waarvoor de bestreden vergunning is afgeleverd en de naburige erven niet op een onaanvaardbare wijze wordt verstoord, dan ook (behoort) tot de toetsing van de aanvraag aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening, die moet worden doorgevoerd bij elke bouwaanvraag die slaat op een in woongebied gelegen perceel(, zodat) het middel dan ook ontvankelijk (is), ook in de mate dat het verbreken van het evenwicht tussen het erf van de titularis van de vergunning en het erf van beroepers aanklaagt(, ... dat) lezing van het bestreden besluit en van de plannen gevoegd bij de bouwaanvraag leren (...) dat het onmogelijk is na te gaan of de vergunningverlenende overheid de aanvraag überhaupt heeft getoetst aan de vereisten van de goede plaatselijke ordening (daar) de plannen die bij de vergunningsaanvraag zijn gevoegd, immers ten zeerste onduidelijk (zijn), en de vergunning zelf in geen enkel opzicht gemotiveerd (is) (...)";

Overwegende dat de verwerende partij hierop in de laatste memorie antwoordt dat verzoekers "aan de bestreden beslissing niet zozeer (lijken) te verwijten dat de vergunning in strijd is met de goede plaatselijke ordening, maar wel dat de vergunning op dat punt niet voldoende is gemotiveerd(, dat) op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen de wet van 29 juli 1991 nog niet (was) afgekondigd, laat staan van toepassing(, dat) een gebrek in de motivering overigens al evenmin in het gedinginleidend verzoekschrift (wordt) opgeworpen(,dat) enkel de schending (wordt) ingeroepen van 'de beginselen van behoorlijk bestuur', zonder specificatie van welke beginselen geschonden zouden zijn, waarbij wordt gesteld dat 'de uitbreiding van een paardenstal tegen andermans woning kennelijk onredelijk is' en dat 'de voorgenomen uitbreiding beroepers berooft van lucht, licht en zon'(, dat) het eerste middel dan ook ongegrond en onontvankelijk (is) in zoverre het wordt 'gewijzigd' (in werkelijkheid wordt er een nieuw middel ingeroepen) in de tweede laatste memorie";

Overwegende dat de middelen afgeleid uit de schending van evenwicht tussen naburige erven, uit de schending van de goede plaatselijke aanleg, uit de onduidelijkheid van de bouwplannen en uit het gebrek aan motivering voor het eerst worden aangevoerd in de memorie van wederantwoord en in de laatste memorie; dat zij in het verzoekschrift hadden kunnen worden aangevoerd; dat zij niet ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de exceptie van onontvankelijkheid met betrekking tot het eerste middel niet kan worden aangenomen; dat uit de bewoordingen van het middel blijkt dat het is afgeleid uit de schending van het redelijkheidsbeginsel doordat het kennelijk onredelijk is een vergunning te verlenen voor "de uitbreiding van een paardenstal tegen andermans woning" in een "zone die van nature uit voorbehouden is voor een residentiële bestemming"; dat volgens de memorie van wederantwoord "de nieuwe stal 3,70 m hoog is en op nauwelijks 2 m afstand gebouwd wordt van het terras en het keukenraam van verzoekers", waardoor "de open bebouwing van verzoekers langs deze belangrijke zijde volledig afgesloten wordt en bijgevolg verstoken is van licht, lucht en zon" en "deze stallingen in een bij uitstek residentieel gebied bovendien nog overlast qua lawaaihinder, insecten en stank met zich meebrengen";

Overwegende dat het arrest nr. 84.398 van 23 december 1999 zegt dat het eerste bestreden besluit vergunning verleent voor een "berging" en niet voor een paardenstal en dat een eventueel gebruik dat strijdig is met de verleende bouwvergunning de wettigheid van die vergunning niet aantast; dat uit het bouwplan blijkt dat de berging opgetrokken wordt op 2 m van de zijdelingse perceelsgrens, waar zich reeds een houten afsluiting bevindt, en op meer dan 2 m van de woning van verzoekende partijen, die blijkens de bijgevoegde foto's niet tot aan de perceelsgrens gebouwd werd; dat de paardenstallen die reeds vroeger "pal op de grens" gebouwd werden en "met één zijde tegen de woning van verzoekers aanleunen" niet het voorwerp zijn van het eerste bestreden besluit; dat de ingeroepen "lawaaihinder, insecten en stank" en "overlast" bezwaarlijk kunnen worden toegeschreven aan een gesloten berging; dat, bij gebreke aan concrete gegevens, een afname van het licht en de bezonning door het oprichten van constructies met een beperkte omvang beschouwd dient te worden als een risico eigen aan residentiële gebieden waarvoor geen bijzonder plan van aanleg of verkavelingsvergunning bestaat; dat uit de aangebrachte gegevens niet afgeleid kan worden dat de overheid kennelijk onredelijk geoordeeld heeft; dat het eerste middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien november 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.